

frem, er et ganske særligt Forhold. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at Zoologisk Have har truffet en Overenskomst med Cirkusdirektør Bech-Olsen, hvorefter den unge Elefant Kaspar, der er født i Haven, skal optræde paa Arenaen. Dyret har været underkastet Dressur dels ude i Zoologisk Have af Bech-Olsens Dressør og dels i Cirkus. Der er af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse sket Henvendelse til Frederiksberg Politi om at undersøge denne Sag, og der har været en stor Række Artikler i forskellige Blade om den Dressur, der har fundet Sted. Da jeg saa disse Artikler, fik jeg Lyst til ved Selvsyn at overbevise mig om, hvorledes denne Dressur gik for sig, og en Morgenstund begav jeg mig til Zoologisk Have. Jeg fik ogsaa Adgang til det Rum, hvor Dressuren foregik, og jeg saa de Redskaber, der bleve benyttede, og hvorledes Dressuren blev øvet. Det blev for Resten sagt mig, at Dressuren var mildere, medens jeg opholdt mig der, end den ellers plejede at være.

Jeg saa blandt de Redskaber, der benyttedes til Dressuren, en Del lange Stager med afstumpede Jernhager, og jeg vil ikke betegne det som Dyrplageri, at disse Redskaber bleve anvendte, for Resten med stor Kraft, paa Dyret. Naar henses til, hvad der ellers bydes Dyr herhjemme — selv om vi ikke ere saa haarde og raa mod Dyr, som de ere i visse andre Lande, er der alligevel alt for megen Utaalsomhed og Raahed mod Dyr herhjemme — tør jeg ikke sige, at det var Dyrplageri. Men jeg betænker mig ikke paa at sige, at det var Dyrplageri, naar man anvendte et Redskab i Form af en trearmet Syl, et Redskab, hvorfra der udgik tre spidse Jernpigge, som med stor Kraft blev slaet ind eller trængt ind i Dyrets Sider, saa at Dyret for hver Gang, det ramte det, segnede ned og øjensynlig var Genstand for meget stærke Lidelser. Jeg kunde ikke lide at se paa det og gik derfor min Vej.

Imidlertid ønskede jeg at se, hvorledes Dyret samme Dag saa ud efter en saadan Dressur, og jeg gik derfor om Eftermiddagen ud i Zoologisk Have og fik Lejlighed, saa vidt det kunde lade sig gøre, til at se Dyret. Jeg overbeviste mig — jeg havde en Ledsager med — om, at Dyret havde, jeg kan sige flere Hundrede, større eller mindre ophovnede Partier paa de Steder, hvor det Apparat, som jeg før omtalte, havde været anvendt. Nu vilde jeg gerne se noget nøjere alle

disse Apparater, og derfor henvendte jeg mig til Formanden for Zoologisk Haves Bestyrelse, Hr. Heymann-Bloch, og han lovede da at vise mig disse Redskaber. Jeg kom da derud, men det Redskab, jeg før omtalte, var der ikke. Saa spurgte jeg, hvor det var henne, om jeg ikke kunde faa det at se. Det havde Dressøren taget med sig. Men kunde jeg ikke faa det at se om Aftenen eller den næste Dag, det var jo det væsentlige, det andet brød jeg mig ikke om? Jo, det var jo rimeligt. Men jeg har ikke faaet det at se. Frederiksberg Politi, som har undersøgt denne Sag, har optaget en Rapport, som er bleven mig forelæst, og af hvilken det fremgaar, at dette Redskab ikke er blevet forevist. Nu ved jeg af Meddelelser, som ere tilgaaede mig, at det er benyttet i Cirkusbygningen overfor Dyret.

Om nogle faa Dage skal Dyret fremvises for Københavnerne. Jeg er ikke sentimental, men hvad jeg ikke kan lide, og hvad jeg ved, at mange Tusinder ikke kunne lide, er, at der tilføjes Dyr unødige Lidelser. Det er ret og rimeligt, at et Dyr som Kaspar dresseres, det skulde allerede være sket for lang Tid siden, men naar en Dressur skal finde Sted paa saa kort et Spænd af Tid, som Tilfældet er her, vil man, efter hvad kyndige Dressører erklære, ikke kunne øve Dressuren uden at tilføje Dyret meget haarde Lidelser. Men et er, at Dyret dresseres for at vænnes af med Uvornheder, et andet er virkelig, at Zoologisk Have, der faar et betydeligt Statstilskud, foretager en Transaktion, hvorved Dyret bliver en Slags Handelsvare. Det er min Opfattelse, at der her i Byen er Fornøjelser og Adspredelser nok, vi behøve ikke ogsaa at have Kaspar til at lave Kunster. I det hele vil jeg sige — det er nu min personlige Opfattelse —, at en stor Del af de Ting, som tjene til at underholde Publikum i vore Varieteer og i den ene eller den anden Cirkus, maatte det store Publikum helst undvære. Der er saa mange udmærkede Adspredelser, at man ikke behøvede at tage sin Tilflugt til den yderst paagaende Dressur af Kaspar, for at Folk i København og maaske ogsaa ude i Provinserne kunne faa en Oplevelse mere. Vi klare os nok uden Kaspars Dressur. Det er ganske uanstændigt, at en Institution som Zoologisk Have vil nedlade sig til at indgaa en Transaktion med en privat Forretningsmand paa Grundlag af, at et af de Dyr, som Haven har opreklameret, og som har været Kæledægge og er det endnu for Tusinder og atter Tusinder af voksne